سُورَةُ

يسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علي مرداني
فاضل جامعه بنوری ٹاؤن کراچي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسۡمِ اللّٰهِ	لــه نــامـې شــوروکــومــه دالــلّـــه نــه
الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	رحــم کـــولـــو والا ، زيـــات دے مهــربـــانــه
يٰسٓ ● وَالۡقُرۡاٰنِ الۡحَكِيۡمِ ●	اے يٰسيـنـــه ! پـــه قــرآن (زمـــا) قسم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ●	رســولانـو کښــې ستــا ذات (ددې عـالَـم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ●	داســې لار بـــانــدې ئــې ده ښـــۀ بــرابــره
تَنۡزِيۡلَ الۡعَزِيۡزِ الرَّحِيۡمِ ●	نـــازل کــړې ده عـــزيـــز رحيـم (بهتـــره
لِتُنۡذِرَ قَوۡمًا	دې دَپـــاره هـغـــه قـوم کــړې خبـردار
مَّاۤ اُنۡذِرَ اٰبَآؤُهُمۡ	چــې ئــې نـــه دې يــريــدلــې ،نيــکــۀ پـلار
فَهُمۡ	هــغـــه تهول پـــه جـمـع(دلتـــه پـــه هــر در)
غٰفِلُوۡنَ ●	غـــافـــلان دی (تهـــول اُودۀ لـــه ربّ اکبـــر)
لَقَدۡ حَقَّ الۡقَوۡلُ	پـــوره شـــوې حـــکـــم اَمـــر(دَ مـــولا) دے
عَلٰۤى اَكۡثَرِهِمۡ	پـــه اکثــرو زيـــاتـــو خـلـقـــو (داسـې دا دے)
فَهُمۡ	نــو دوی څــومــره چــې دی (دلتـــه پـــه جهان)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	قبـلـؤنـکـی نـــه دی يـــو هـــم دَايـمـــان
اِنَّا جَعَلۡنَا فِىۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ اَغۡلٰلًا	پـــه څټونو کښــې مونـږ طوق دوی لـــه اچولے
فَهِىَ اِلَى الۡاَذۡقَانِ فَهُمۡ مُّقۡمَحُوۡنَ ●	دا تـــرڅـنـــو، نـــوسـرنـــۀ شی خکتـــه کـولے
وَجَعَلۡنَا مِنۡۢ بَيۡنِ اَيۡدِيۡهِمۡ سَدًّا	اوديـــوال کـــړۀ ، مـــونـــږ ئـــې مخــې تـــه تيار
وَّمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدًّا	اوشتـــه روستـــو(بـــل)ديـــوال ئـــې دَحـــصـــار
فَاَغۡشَيۡنٰهُمۡ	مـــونـــږه دوی کـــړل ، پـــه پرده کښــې ســراســر
فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ ●	نـــو دوی نـــۀ دی څــۀ ليـدونکـی پـــه نظـر
وَسَوَآءٌ	(اے رسـولـــه ! ﷺ ستـــا دَ پـــاره) بـــرابـــر دی
عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ	يـــرولَ دا(کـفـــاران چـــې ستـــا پـــه در دی)
اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ	نـــۀ يـــرولَ (چـــې لـــه ازلـــه دی مـنـکـــره)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	نـــه راوړونــکـــی دَ ايـمـــان دی (پيـغـمـبــره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنۡذِرُ	بيشك تـــه شـــے يـــرولـــې (پـــه جهـــان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ	پیروی چې کړی دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ	او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږی
فَبَشِّرْهُ	زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږی)
بِمَغْفِرَةٍ	دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ	اوثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى	بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا	اولیکوُنکې یو، چې دُوی دی مخکښې کړے
وَاٰثَارَهُمْ	اوټول ورروستو، دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ	او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
اَحْصَيْنٰهُ	مونږ هغه هرڅهٔ شمیرلی (په حساب کښې)
فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ	(محفوظ هغه ټول دی) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ	مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی
اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ	چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ	دُوی ته مونږ، چې اُولیږل، هغه ساعت
اثْنَيْنِ	دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوْهُمَا	نودُوی اُکنړل، بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ	مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ په دریم تن
فَقَالُوْٓا	ټول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ	تاسو ته یُو، رالیږلی رسولان
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا	شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - - -	لکه څنګه چې مونږ یُو ټول انسانان
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ	اوڅهٔ نهٔ دی نازل کړی ذات رحمن
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ	تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا — شول ګویا، چې زمونږ رب پروردیګار

يَعْلَمُ — (دَهر څه نه)، هغه ښۀ دې، خبردار

اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ● — دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران

وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ● — اوپه مونږ دی رَسوُول رښا بیان

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ — هغوی اُووې چې ئې تاسو، مونږ له بد

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا — اوکۀ منې چرته نشوې (دَخپل حد)

لَنَرْجُمَنَّكُمْ — مونږ به تاسو کړو په کانو، تهول ختم

وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ● — اوعذاب کښې به راګیر شې دَاَلَمُ

قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ — هغوی اُووې، چې په خپله، تهول ئې بد

اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ — وُلې شوې نصیحت (ددې حسد)؟

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ● — بلکه تاسو خلق اُوتی ئې دَحد نه

وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ — اویو کس راغې د ښار طَرف سرحد نه

يَّسْعٰى قَالَ — ښه په منده منده، (دا ئې) کړۀ بیان

يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ● — اُومنې، قوم ما زما ! پیغمبران

اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا — اُومنې، ستاسو نه غواړی نه قیمت

وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ● — او دُوی دی، په نیغه لار، دَهدایت

وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ — او زۀ وُلې به ئې نۀ کړم عبادت

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ — پیدا کړې ئې زما وجود صورت

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — او اخر واپس کیدل دی ورته بیا

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً — پس له دې نه بل څنګ اُنیوم الٰه

اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ — که رحمٰن راکوی ماته څۀ نقصان

لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا — نه راکوی فائده ماله ئې بیان

وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ● — اونه ما شی خلاصولې (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ	ما راوړي دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسْمَعُونِ ●	نو زما خبره واورئ (په ښهٔ شان)
قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ	حُکم اُشُولو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيْتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوْمِي يَعْلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ●	او پښ دلښ کس ے، شمار کرم، دَعزت
وَمَآ أَنزَلْنَا	اونښ مونږښ دے لیرلے، (حښ طاقت)
عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ	هغے قوم تښ پس، ددغے نښ لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانښ (رالیرلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	او نه مونږ یُو رالیږونکی (دغه شان)
إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه، باندې مړه شول (ټول کسان)
يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیګانو
مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو)
كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به ورپورې کوله خندا
أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا	دُوی نه ګوری، چې مونږ، څومره کړل تباه
قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ	مخکښې دُوی نه، خلق ډیر (په دې دُنیا)
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلٌّ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ	اویو نخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِیستې مونږ له هغې نه، دانې دی
فَمِنْهُ يَأْكُلُوْنَ	بیا له هغې نه خوراك کوی (غلې دی)
وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ	اومونږ په کښې جوړ کړی دی باغونه
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ	دکهجورو او، انگورودی (فصلونه)
وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ	اوپه کښې روانې کړې مونږ چینې دی
لِيَأْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوی له ئې میوې دی
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ	او نۀ دُوی په خپله کړې په کښې کار
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ	وُلے نۀ جوړیږی دُوی شکرگُزار
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات، چې ئې کړل ټول جوړه پیدا
مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ	هغه هرڅه چې راخیژی، په دُنیا
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوی نه پیداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ	هم هغه هرڅه چې دُوی نۀ دی خبر
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	اویونخه دُوی له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخکو هغې نه ورځ په داسې شان
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ	پس تیاره شی ټوله، دُوی ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ	دعزیز علیم نه، دادے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمۍ له مونږ جوړکړې بیل بیل در
حَتّٰى عَادَ	شی واپس (هغه نه جوړه شی وړه)
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ	دکهجورې څنګ چې څانگه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه کیدې شی، چې کړی نمر، سپوږمۍ رالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونه شپه به شی دَورځ نه کله باندے
وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ	اوهریودے دائره کښې داسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْبَحُوْنَ ●	ښۀ لانبو وهونکي دي(په ښکلي شان)
وَاٰيَةٌ لَّهُمْ	او شته دُوی تولو له نخه يو نشان
اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مونږ سواره کړل ددُوی تولو ماشومان
فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ●	په کشتۍ کښې چې وه ډکه (په ښۀ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ	اوپيدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ●	داسې ، دوی کوی تول هغې کښې سفر
وَاِنْ نَّشَاْ	اوکۀ اُغښتۀ حُکم مونږ (دا اَمر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوی به مونږ کړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ	اوريدُونکې به ئې نه وی دَفرياد
وَلَاهُمْ يُنْقَذُوْنَ ●	او نه څوك به دَخلاصی لری قدرت
اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بس (بچ کيږی به) زمونږه په رحمت
وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ●	اوفائده څه قدرې ده د لږ ساعت
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچې دُوی ته شی وينا (دَنصيحت)
اتَّقُوْا	جوړ شے(تول ښه متقيان) ښه پرهيز ګار
مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپل مخکښې نه او وروستو(دَهرکار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ●	چې په تاسو رحم اُوشی (له رحمان)
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ	اونه دوی ته دې راغلې څۀ نشان
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ	نشانونو کښې څۀ دُوی ته دَخپل رب
اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ●	مخ به دوی ترې اَړولو(بې سبب)
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچې کله ورته اُوشی څۀ وينا
اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ	خرچ له هغې کړئ درکړې چې اللّه
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا	کافران خلق کوی داسې بيان
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا	هغې خلقو ته چې څوك لری ايمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ	خوراك ورکړي، کهٔ اُوغواړي اللّٰه پاك
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ●	سبښ سکارښ ے کمراهے کس، تول کسان
وَيَقُولُونَ	اوهغوی(په جمع)ټول کوی بیان
مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ●	دا وعده کله ده، ئې کهٔ صادقان
مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَأْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ●	په جګړه چې کوی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ●	او نهٔ کورته ئې دَتلو به څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ	او شپیلۍ کښې چې پُو کې شی(په اَمر)
فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ	نو ټول دوی به له قبرونو شی (بهر)
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ●	ټول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوا يَا وَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان
مَنْ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنْ مَرْقَدِنَا	دَقبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ	داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ●	او ربښتیا دَمُرسلانو وو بیان
إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ●	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی
شَيْئًا	یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ●	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ — خاوندان به دَ جنت لری نن حال

فِىْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ● — ښه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِىْ ظِلٰلٍ — دُوی او ښځو ته ددُوی به وی ښه سیورې

عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ● — په تختونو به ئې دَ ډې وی وهلے

لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ — دُوی دَپاره په کښې شته میوې (نیولے

وَلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ● — او ددُوی دَپاره شته ددُوی طلب

سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ● — سلام وائی مهربان پالونکې (ربّ)

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ● — (تهول) جُدا شے چې ئې ځومره مجرمان

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ — وُلے نۀ وه عهد درسره (دا شان

يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا — دَادم اولاده ! مۀ کړئ عبادت

الشَّيْطٰنَ إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ — دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)

مُّبِيْنٌ ● وَّأَنِ اعْبُدُوْنِىْ — ښۀ ښکاره ★ او زما اُوکړئ عبادت

هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ● — نیعه لار ده برابر دا (هرساعت)

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا — او ډیر خلق ئې کړل تاسو کښې گُمراه

أَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ● — وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بیا؟

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِىْ — دا دوزخ دے (جهنم) داسې مقام

كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ● — وعده شوې درسره پوره تمام

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ● — وَرداخل شئ نن ، چې کُولو مُو انکار

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى أَفْوَاهِهِمْ — نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دگفتار

وَتُكَلِّمُنَآ — او کوی به مونږ سره کلام بیان

أَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ — خپې او لاس به وی په دوی (تهول) گواهان

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ● — هغه کړی چې ئې هرڅنگه ووکار

وَلَوْ نَشَآءُ — او کۀ مونږه چرې جوړ شُو ، طلبگار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ — مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَ نظر

فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ — بيادې لارپسې دُوی ګرځی برابر

فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ● — نو دُوی چرته کښې شی (داساعت) ليدلے

وَلَوْ نَشَآءُ — او که چرته طلبګار وے مونږ غوښتلے

لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ — په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا — نو طاقت به ئې شی ختم د مزل

وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ● — او نۀ وروستو واپس تلې شی (له خپل در)

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ — اودَچا چې غواړو مونږه ډير عمر

نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ — پيدائش ته ئې واپس کړو برابر

اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ● — وُلے نۀ لری دُوی پوهه څه (نظر)

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ — او مونږ شعر ورته نۀ دے څه ښودلې

وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ — اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ● — صرف صرف نصيحت ښکاره قرآن دے

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا — چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)

وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ● — اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو

اَوَلَمْ يَرَوْا — وُلے نه وُوينی (تهوله دَانسانانو)

اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ — په خپل لاس مونږه دُوی له کړل پيدا

اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ● — ډير څاروی چې مالکان دی ددې بيا

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ — او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار

فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ● — څه سورلې دی، دخوراك ځنې پکار

وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ — او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل

اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ● — وُلے نۀ اُوباسی شکر (دَربّ خپل)

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً — او نيولې دُوی الله نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی له مددگار به شی (یو ځل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نه لری طاقت ئې دَنصرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښکر دارنګې ورتلونکې (چې هر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	دهغوی خبره تا نهٔ کړی په غم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هغوی څهٔ چې پټوی یُو خبردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هغه هر څه ښکاره چې وی په جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلے نه ساتی نظر ورته انسان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مونږ هغه دې پیداکړې (په ښه شان
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُطفې (یوې قطرې) نه (برابر
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیا ښکاره کوی جګړه سراسر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هغه بیانوی مونږ له مثال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیدائش خپل ترینه هیر دے (دغه حال
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څوک هډوکی به ژوندی کړی ،کری وینا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښې ورې ورې ذرې وی هغه بیا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هم هغه به ژوندی کړی ،کره بیان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چې اول ئې پیداکړې وو ،(داشان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ●	او هغه دَهر جوړولو ښهٔ خبر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هغه جوړ کړو تاسو له (ښه برابر
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شنې وُنې نه (پیدا ئې کړلو) اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بلوې ټول له هغې نه تاسو (نُور
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلے نه دې (دغه رنګې) هغه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیداکړې ئې ده زمکه سمٰوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ — ښه قادر دے چې پيدا کړي دغه شان

بَلٰى — بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بيان)

وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ● — او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْئًا — بيشك اُغواړي چې کله څه يَو کار

اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ — ورته اُوکړي چې دَ اُوشه بس وينا

فَيَكُوْنُ ● — نو هغه شی راموجود (په دې دُنيا)

فَسُبْحٰنَ الَّذِىْ — نو پاکی، دهغې ذات شوه (هرساعت)

بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ — چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت

كُلِّ شَيْءٍ — په هر څيز باندې (هغه لرې قدرت)

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — ورته تلل دی (له دُنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library